

Tine Guns gebruikt foto, film, fotoboeken en installaties om perceptie, geheugen en de notie van tijd in de menselijke waarneming en ervaring te onderzoeken. Ze is geboeid door de constante metamorfose die we als mens ondergaan en de onmogelijkheid om de vluchtige werkelijkheid te vangen.

Centraal in haar werk staat de spanning tussen het stilstaande en bewegende beeld. Haar foto's presenteert ze vaak als sequenties: door verschillende shots naast elkaar te presenteren toont ze de potentie van verandering in elk beeld. Ook haar films bestaan zichtbaar uit sequenties van verschillende shots, uit simultaan getoonde beelden of uit fragmenten waarin versnelling en vertraging een bepalende rol spelen. Het werk van Guns is vaak gebaseerd op persoonlijke herinneringen, maar bevat evengoed symbolen en gebeurtenissen uit ons collectieve geheugen.

In de afgelopen jaren onderzocht Guns—voor haar doctoraat in de kunsten—de mogelijkheden van het fotoboek. Voor deze tentoonstelling bouwde ze een scenografie als een fysieke vertaling van een fotoboek. Via doorkijken, peeping holes en andere ingrepen presenteert de tentoonstelling zich als een pageturner met verrassingen om elke hoek. Het publiek in de expo wordt zo een verwonderde voyeurist, laat zich verleiden door magie en optische illusies, zoekt naar details en naar grotere gehelen.

De werken in JUGGLE STRUGGLE zijn een staalkaart van Guns' oeuvre uit de laatste jaren. Er spreekt een fascinatie uit voor de experimenten uit de pre-cinema-periode, maar ook voor het idee van het paradijs, protestcultuur, de wereld van de kermis en het circus. Guns jongleert met deze thema's en laat ze naadloos versmelten via terugkerende motieven als de bal, de cirkel, beweging en manipulatie van tijd. De magie van het circus wordt verbonden met de experimenten uit de pre-cinema, die overigens in hetzelfde tijdsgewricht ontstonden als de hoogdagen van circussen en amusementsparken. Ook die probeerden het onbekende of onmogelijke te realiseren en voelbaar te maken door zaken in beweging te brengen. Denk aan de zoenende dames van pre-cinemapionier Eadweard Muybridge, de bewegingen van de jongleur of de sprongen van de leeuw.

Op een subtiele manier framet Guns de kunstwereld als een circus, deze expo als een soort kermis en de kunstenaar als profetische clown of circusdirecteur. Zo is er plaats voor een automaat die ballen bevat met werkjes van bevriende kunstenaars. Tussen al de acts vol poëtisch entertainment lijkt Guns ons ook te waarschuwen voor de illusie, onder meer met een iconisch beeld van Colin H. van Eeckhout (zanger van Amenra) en een reeks foto's van zwarte kraaien. Elke voorstelling komt tot een einde, of zoals Charles Bukowski ooit zei: "We're all going to die, all of us, what a circus!" Tot zover nodigt Guns ons uit om verwonderd te worden en een magisch moment te beleven, betoverd te worden door schoonheid die doet nadenken en dromen.

Tine Guns Juggle Struggle

Tine Guns (BE. 1983) woont en werkt in Gent, België. Ze werkte recent haar doctoraat af, getiteld *The Photobook as a Visual Page-Turner: To Move and be Moved* (LUCA / KU Leuven), en nam deel aan *Bioscopic Books: Artist's books as seen through the cinema eye* (LUCA). Momenteel geeft ze les aan de Mixed Media Studio van LUCA, School of Arts Gent.

Ze stelde tentoon in Cinematek/BOZAR Brussel, Netwerk Aalst, Casino Luxemburg en recent bij Penumbra Foundation in New York. Haar films werden vertoond op festivals zoals het Jean Rouch Festival in Parijs en biënnales zoals Ostrale in Dresden. Haar foto's werden geselecteerd voor *Voies Off Arles*, Antwerp Photo en *Salut d'honneur Jan Hoet*. In 2015 werd ze geselecteerd voor *.tiff Young Artists Belgium* na een nominatie van FOMU Antwerpen, terwijl haar kunstenaarsboek *The Diver* op de shortlist stond van de MACK First Book Award. Ze kreeg in 2017 de Provinciale Prijs voor Beeldende Kunst van de Provincie Oost-Vlaanderen.

Met de steun van

